

Planinarski klub "Gorica"

Bilten broj 16

Januar 2012.

Aktivnosti kluba u 2011. godini
Druženje planinara na Platku
"Gorica" domaćin 15. susreta planinara Balkana
Italijanski i austrijski Alpi
Golijska transverzala 2011.
Pogorelica
Sunčani vrhovi Kopaonika
Dođoh da Te nađem

Uspon na Vojnik, januar 2011.

Aktivnosti kluba u 2011. godini

Tokom 2011. godine, PK „Gorica“ je realizovao 58 akcije od kojih 48 jednodnevne i 10 višednevnih. U prosjeku je na turi bilo 17 planinara. Zaključno sa 2011. u klubu je registrovan 301 planinar, od kojih je 75 platilo članarinu za 2011. godinu. Pristup novih članova je zabilježen i ove godine (19 novih članova), među kojima su najaktivniji bračni par **Tanja i Dragoljub Krgović** i **Olivera Božanović**. I ove godine najaktivniji članovi kluba po učešću i broju akcija su **Mira Kostić** i **Branimir - Bato Guberinić**.

Planinari PK "Gorica" su učestvovali na više planinarskih uspona i manifestacija u organizaciji drugih klubova iz Crne Gore i okruženja kao što su: **Lovčenski maraton** - "Kapetan Angel" Cetinje; **Orjenski maraton** - "Subra" Herceg Novi; **Memorijal Vera Vincek i Pavle Milošević** na Komovima; **Šatorijada 2011** - "Krilaš" Šavnik; **Prutaš** - "Piva" Plužine; **Pješački dan Kotor** - Lovćen - Kotor "Vjeverica" Kotor; **XIV Susret planinarskih klubova Balkana** - "Kamenjak" Rijeka; **Golijska transverzala 2011.** - "Železničar" Kraljevo; **Promocija novih staza i obilazak transverzale Josip Pančić na Kopaoniku** - "Kopaonik" Beograd i **Uspon na Pogorelicu, BiH**.

Tradicionalna klupska manifestacija, deseta po redu, „**Dani Gorice**“ na Bukumirskom jezeru održana je 5-7. avgusta. Ovoga puta imali smo goste iz klubova "Kapetan Angel" Cetinje; "Vjeverica" Kotor, "Vučiji zub" Trebinje, "Kopaonik", "Železničar", "Pobeda", "Medicinar", "Čelik" i "Šara u rasejanju" iz Beograda.

Tako se formirala grupa od 75 učesnika koja je uspešno realizovala zacrtani program, pogostila se pasuljem i provela večernje sate uz logorsku vatru i gitaru. Preko tridesetak šatora raspoređenih na prekrasnoj livadi u katunu Jezera ukrašavalo je ovaj planinski kutak. Druženje je bilo u znaku planinarskih pohoda na Štitan (2.172mnv), Surdup (2.184mnv), Maglič (2.142mnv), Treskavac (2.024mnv) i Torač (1.875mnv).

U avgustu su naša tri odvažna planinara, **Ivan Ščepanović**, **Milenko Novaković** i **Veselin Milović** pohodili Dolomite u Italiji i Grosglockner u Austriji. Takođe, sastanci članova kluba se od 2011. organizuju četvrtkom u prostorijama PSCG-a. Dobili smo na korišćenje kompjuter od PSCG i UNDP-a i pokrenuli smo novi website **pkgorica.me**. Pored velikog entuzijazma nekih naših članova, posebnu zahvalnost dugujemo našim članovima **Predragu Lešiću** koji nas je udomio na **domen.me** i **Saši Petroviću** koji je danima 'zida' naš website. I na kraju, posebno smo srećni jer je u 2011. godini naš klub iznjedrio i trajno vezao tri para planinara.

Milena Andrijašević

Uspon na Treskavac, "Dani Gorice"

Druženje planinara na Platku u Hrvatskoj

Četiri planinara Planinarskog kluba „Gorica“ iz Podgorice, **Aleksandar Đurašković**, **Milena Andrijašević**, **Radomir Todorović** i **Jelena Mrdak**, učestvovali su na 14. Susretu planinara Balkana, koji se održao od 10. do 12. juna na Platku u Hrvatskoj. Domaćin ovogodišnjeg Susreta je bilo Planinarsko društvo „Kamenjak“ iz Rijeke, čijem pozivu se odazvalo 11 planinarskih društava iz Srbije, Bosne i Hercegovine, Makedonije, Crne Gore i Bugarske.

Pored planinara iz Podgorice, na Platku su se okupili planinari iz sljedećih planinarskih društava: „Kožufa“ iz makedonskog grada Gevgelija, „Ljubotena“ iz Tetova, „Pobede“, „Kopaonika“ i „Željezničara“ iz Beograda, „Konjuha“ iz Tuzle, „Rilskog turista“ iz Samokova u Bugarskoj i „Zmajevca“ iz Vrdnika u Vojvodini. Osim domaćina PD „Kamenjak“, skupu planinara pridružila su se i pojedina hrvatska planinarska društva – iz Rijeke, Dubrovnika, Opatije, Lokava, Lovrana i Matulja.

U subotu, 11. juna, planinari su iz planinarskog doma „Sušak“ na Platku krenuli na ture podijeljeni u tri grupe. Prva je krenula na turu Platak – Snježnik (1505 mnv) s povratkom na Platak, što je bila i najlakša tura. Druga je grupa imala turu Platak – Snježnik, pa pauzu uz planinarski čaj na Lascu te nastavak pohoda i povratak u Mali dom „Sušak“. A treća je grupa napravila turu od Platka na Snježnik, stala u Lascu te nastavila prema Risnjaku (1528 mnv) odakle se, nakon odmora, vratila prema Platku, za što je trebalo oko osam sati. Po silasku su domaćini pripremili ručak i veselo druženje uz muziku i ples. U nedjelju smo uživali u ljepotama grada Rijeke. O 15. Susretima, čiji smo domaćin, možete čitati u narednom članku.

Jelena Mrdak

Na Snježniku

PK „Gorica“ će biti domaćin 15. Susreta planinara Balkana

U junu mjesecu 2012. godine naš klub je domaćin 15. Susreta planinara Balkana, koji će se održati na Veruši. Očekuje se učešće oko sto planinara iz dvadesetak planinarskih klubova/društava iz: Bosne i Hercegovine, Bugarske, Crne Gore, Hrvatske, Makedonije i Srbije, koji već tradicionalno učestvuju na ovim susretima. Na ovogodišnje druženje, po prvi put su upućeni pozivi i planinarima iz Albanije i Grčke.

Okupljanje planinara je predviđeno 15. juna u Dječijem odmaralištu na Veruši. Osnovni sadržaj Susreta odvijaje se na širem prostoru Crne planine i Kučkih planina. Osim druženja planirani su i usponi na Maglič, Štitan, Surdup i Torač, koji imaju za cilj upoznavanje učesnika sa prirodnim ljepotama ovog djela Crne Gore.

Pored planinarskih uspona planinari će razgovarati o budućoj saradnji klubova/društava, razmeni iskustava i zajedničkoj aktivnosti na planu regionalnog povezivanja sa evropskim pješačkim stazama. U večernjim satima planiran je zanimljiv zabavni program, a posljednjeg dana Susreta planirana je posjeta NP „Biogradska Gora“.

Pred članovima našeg kluba predstoje velike obaveze da budemo uspješni domaćin ovih tradicionalnih Susreta, pa će to zahtjevati i veliko angažovanje rukovodstva i velikog broja aktivista kluba. Očekujemo takođe i odgovarajuću podršku i pomoć prije svega PSCG, Turističke organizacije Podgorica, JP Nacionalni parkovi CG, kao i drugih. Uspješna realizacija ovog Susreta biće naš doprinos ukupnoj afirmaciji PK „Gorica“.

Aleksandar Đurašković

Italijanski i austrijski Alpi

U avgustu su tri planinara našeg kluba **Ivan Ščepanović**, **Milenko Novaković** i **Veselin Milović** peli vrhove Tofana di Roses (3225 m/nv) i Marmolada, Punta Penia (3342mnv) u Dolomitima i Grossglockner u Austriji. Ispod možete pročitati izvještaj sa akcije.

Marmolada

U 7 sati ujutro 19. avgusta 2011. polazimo preko Stolca, autoputem preko Zagreba i Ljubljane i oko 21:00 dolazimo u naselje Žirovnica (opština Gorenjske regije, Slovenija). Nakon spavanja, put nastavljamo odlaskom za Bled i Bohinj, a zatim preko Jesenice ulazimo u Italiju. Dolinama, uz planinske rijeke i skijališta oko 17:00 dolazimo u veliki italijanski ski centar Cortina d'Ampezzo. Obilazimo grad i prodavnice sa alpinističkom opremom. Oko 20:00 polazimo prema prevoju Passo di Falzarego. Na 7km odatle odvaja se put za planinarski dom Dibona (2083mnv) u podnožju Tofana. Pošto u domu nije bilo mjesta, spavamo u šatorima.

Ujutro smo sa drugim planinarima utabanim stazama krenuli i nakon tri sata došli u dom Giussani (2580m). Pravimo kraću pauzu, a zatim nastavljamo strmom i krivudavom stazom, koja je na mjestima prošarana ledom i snijegom.

Nakon tri sata penjanja, osvajamo vrh Tofana di Roses (3225mnv), slijedi slikanje i povratak. Žurnim koracima idemo prema prevoju Passo Falzarego (2117 m), a zatim prema Passo Valparola (2192 m). Ovdje smo se smjestili u motel i obilazili okolinu, livade, šume, jezera, sela.

Tofana di Roses (3225mnv)

Ujutro nakon prespavane noći na prevoju, krećemo prema ledničkom jezeru Fedai (2045mnv), koje se nalazi u podnožju Marmolade, a zatim žičarom do planinarskog doma Pian dei Fiaconi (2626mnv). Od doma vodi strma staza preko glečera punih pukotina, a zatim preko ferata nastavljamo prema vrhu Punta Penia (3342mnv). Na ovom vrhu se fotografisemo i odmah slijedi povratak.

Alpinističku opremu smo po pristupačnim cijenama iznajmili u prodavnici sportske opreme u selu kroz koje smo prolazili na putu prema Marmoladi. Planinari PK "Pobjeda" iz Beograda sa kojima smo peli vrh, se vraćaju nazad za Beograd, a mi produžavamo dalje ka Austriji.

Grossglockner

Nakon što smo prespavali u našem motelu, rano ujutro polazimo dolinama planinskih rijeka, pored jezera, lijepih sela i ulazimo u Austriju. Tu smo nakon Linca krenuli prema selu Kals, u kojem iznajmljujemo dereze i pojaseve, prolazimo podnožjem Grossglockner-a, plaćamo taksu od €9 i konačno se smještamo u planinarski dom Lucknerhaus (1920mnv).

Sjutradan ustajemo u 6:00, te nakon doručka krećemo prema domu Luckner Hut (2241mnv), prolazimo pored doma Stüdl-Hütte (2802mnv), a onda preko glečera dok se kamenje povremeno obrušava nastavljamo do Ferate ispod doma Erzherzog-Johann hut (3454 m) i stižemo u dom gdje smo rezervisali smještaj.

Ovdje smo prenoćili da bi ujutru po magli i vjetru strmom utabanom stazom u glečeru došli do podnožja vršne stijene Grossglockner-a. Zbog tehničke nepripremljenosti odustajeli smo od završnog uspona na vrh. Vraćamo se nazad do planinarskog doma na 3454mnv, a zatim se spuštamo strmim stazama pored vodopada i rijeke do našeg auta na (1920mnv) i oko 15:00 smo u Kalsu, vraćamo opremu i krećemo prema selu Žirovnica na počinak. Sjutradan odmorni putujemo Jadranskom magistralom i oko ponoći stižemo u Podgoricu.

Ivan Ščepanović na vrhu Punta Penia (3342mnv), Marmolada, Dolomiti

Ivan Ščepanović

Golijaska transverzala 2011.

Mala, ali uporna grupa planinara "transverzalaca" našeg kluba se po treći put zaredom odazvala pozivu PD „Željezničar“ iz Kraljeva, te uzela učešća na tradicionalnom pohodu „Golijaska transverzala 2011“ od 24-26. aprila. Logistiku ovog pohoda je veoma dobro i ovog puta realizovala **Mira Bulatović**, posebno oko prevoza do Žiče i smještaja u Mataruškoj Banji. Pored Mire, u akciji su učestvovali **Pavle Bandović**, **Milenko Novaković** i **Milomir rakonjac**.

Kod mjesne škole u Žiči, neposredno kod manastira, su nas sačekali domaćini i **Milena Andrijašević**, sa sestrom Oliverom i zetom Stevanom, koji su se pridružili našoj grupi. Poslije prijave i dogovora sa predsjednikom PD „Željezničar“ uputili smo se u Matarušku Banju i odsjeli u privatnom smještaju u blizini centra i banjskog parka.

U subotu ujutro je u 7:00 jutro 180 planinara krenulo u dvije grupe. Domaćin je ovoga puta odabrao interesantan završni dio transverzale od manstira Žiča do vrha Stolovi (1375 mnm) i organizovao kao jednodnevnu kružnu turu.

Milenko i Milomir su popeli vrh Stolova i predstavili naš klub izlaskom na cilj među prvima, a mi „veterani“ u drugoj grupi smo peli vrh Ozren (980 mnm). Razdvojili smo se od „glavnine“ kod odmorišta i krenuli ka Mataruškoj Banji blagim pošumljenim grebenom.

Na vrhu Stolova se bjelasao novi snijeg, a kolski put kojim smo se peli ka Ozrenu raskvašen i blatnjav pratio nas je u povratku sve do prvih kuća. Vodiči naše grupe (55 učesnika) su cijelim putem primjerno vodili grupu do povratka u Matarušku Banju, koja nas je dočekala sa rascvijetanim voćkama i raznobojnim lalama gotovo ispred svake kuće.

Cijelim putem smo se družili sa izuzetno veselom grupom planinara iz Makedonije, Vrnjačke Banje i Trstenika. Po pristizanju na cilj „glavnina“ grupe je poslije kraćeg odmora obišla park banje, osvježila se i pripremila za zajednički ručak i planinarsko druženje (uz obavezan planinarski pasulj). Imali smo posebnu čast jer smo prisustvovali i proglašenju najbolje planinarske akcije u Srbiji za 2010. godinu. Pobjednički pehar Planinarskog saveza Srbije je dobio naš domaćin PD „Željezničar“ Kraljevo za akciju „Golija 2010“ na kojoj su takođe uzeli učešća naši članovi (Ušće- Studenica).

Poslije razmjene čestitki i poklona, uz bogat kulturno zabavni program, razgovora sa ostalim klubovima i prijateljima, klubovi učesnici su od organizatora dobili prigodne zahvalnice. Slavlje je nastavljeno do kasno u noć i uz svestranu podršku Radio Kraljeva koji se pridružio čestitkama u posebno rezervisanom restoranu u Mataruškoj Banji članovima PD „Željezničar“ i na „međunarodnom“ nivou.

Domaćin je sutradan za goste organizovao posjetu manastiru Žiča, kroz video prezentaciju i živu riječ istoričara i monaha, upoznao sa ovim manastir iz XIII vijeka (Kraljevskom Lavrom) uz zajednički obilazak manastirskog imanja, novih objekata u izgradnji koji su u završnoj fazi (crkvi, konaka, info centra i parka). Mira i Milomir su nam se pridružili poslije liturgije, jer tog dana slavljena je Vrbica, a Milenko i Pajo su bili gosti predsjednika i člana UO društva koji je sin protomajstora koji je obnavljao manastir Podmaine u Budvi što je još više učvrstilo veze sa našim klubom.

Gostoprimstvo i pažnja domaćina prema nama je bila na izuzetno visokom nivou i za svaku je pohvalu. Obećali su da će se priključiti našim akcijama i pozvali nas da opet dođemo na transverzalu „Golija 2012“ (Maglič - pl. dom i srednjovjekovni grad - Stolovi).

Pavle Bandović

Pogorelica

Petočlana grupa planinara našeg kluba, u sastavu: **Aco Đurašković**-vođa, **Branka Adžić**, **Vanja Radovanović**, **Pavle Bandović** i **Milenko Novaković**, boravila je od 08-10. jula 2011. godine u planinama centralne Bosne i Hercegovine.

Sa domaćinima ispred planinarskog doma

Cilj posjete bio je produbljanje međuklupske saradnje i planinarenje na Pogorelica i Zec planini smještenih između opština Kiseljak, Fojnica i Kreševo. Uz pomoć naših prijatelja iz planinarskog društva „Pogorelica“ iz Kiseljaka, prije svega predsjednika Antona Boja - Ćira i domaćina planinarskog doma na Pogorelici, poznatog Zebe, proveli smo dva nezaboravna dana u prekrasnom području smještenom između Vranice, Bitovnje i Zec planine, poznatom po bogastvu šuma, banjama i rudištima srednjeg vijeka.

U Kiseljak iz Podgorice smo doputovali preko Foče i Sarajeva 08. jula oko 15:00, osvježili se u restoranu gdje nas je dočekaio predsjednik društva sa prijateljima, uputio nas kako da dođemo do doma na Pogorelici (pošto je bio radni dan). U dom na Pogorelici pristigli smo u 19:30. Bili smo prijatno iznenađeni izgledom, uređenošću i opremljenošću doma koji je na nivou hotela.

Pod vrhom Zec planine

Tokom 9. jula od planinarskog doma „Pogorelica“ (1220 mnm), inače KT-6 „Planinarske transverzale Bitovnja – Pogorelica – Vranica“, popeli smo najviši vrh na Zec planini, zvani Smiljeva kosa (1872mnm) na kojem se nalazi KT-7 pomenute transverzale. Sa vrha se pruža veličanstven pogled na planine centralne BiH - Romanije, Bjelašnice, Prenja, Čvrsnice, Vranice i pobježja Pogorelice.

Planinarenje je trajalo oko 6 sati uz češće zastanke u branju šumskih jagoda. Ovaj dio transverzale je bezvodan, ali bogat šumom što nam je olakšalo povratak u inače sparnoj atmosferi i pozamašnoj aktivnosti obadova. Poslije kraćeg odmora pod rukovodstvom našeg domaćina Ćira osvojili smo i najviši vrh Pogorelice – Kozica (1441 mnm).

Veče u domu proveli smo u opuštenoj i prijateljskoj atmosferi sa našim domaćinima i članovima njihovog planinarskog društva koji su tog vikenda došli u dom. Bilo je tu i par gostiju iz Tuzle. Sa domaćinom smo razmijenili klupske „poklone“ i pozvali ih na druženje na Bukumirskom jezeru.

Sjutradan je sa Pogorelice, zbog lošeg puta, dio je savladan pješke do sela i uputili smo se za Podgoricu, usput smo se nakratko zadržali u Kiseljaku, da probamo kiseljačke pogačice sa kajmakom, u pjesmi opjevane.

Na putu prema Sarajevu, iz znatizlje kad nam se već pružila prilika, svratili smo do „Bosanskih piramida“ kod Visokog i obišli lokalitet piramide Mjeseca, a zatim nastavili put ka Crnoj Gori. Kraći zastanak opet na Rogoju i obavezno svaćanje na čašicu razgovora na „Brankin ranč“ na Goransko. U Podgoricu smo stigli oko 23:00 zadovoljni ovom posjetom planinarima u BiH.

Posjeta dolini Bosanskih piramida kod Visokog

Na kraju izražavamo još jednom veliku zahvalnost predjedniku Ćiru i domaru Zebi iz PD „Pogorelica“ Kiseljak na prijateljskom i srdaćnom doćeku i druženju, sa željom da i naš klub uzvratu gostoprinstvo u narednim godinama. Prava je šteta što više naših članova nije uzelo ućešća u ovom zanimljivom pohodu, imalo se štošta vidjeti, uživati i naućiti. Klub je uspostavio još jedan kontakt sa planinarima iz okruženja ćime su otvorene mogućnosti za neke buduće susrete i pohode na planine centralne BiH.

Aleksandar Đurašković

Sunčani vrhovi Kopaonika

Pet planinara našeg kluba se odazvalo pozivu PSD "Kopaonik" iz Beograda i uzelo učešća na republičkoj akciji - **Promocija novih staza i obilazak transverzale "Josip Pančić" na Kopaoniku**, od 3-5. juna 2011. PSD "Kopaonik" iz Beograda je ovom akcijom obilježio 40 godina postojanja (1971-2011). Na lokaciji Marina voda nalazi se Planinarski dom "Kopaonik" gdje smo bili smješteni dvije noći.

Učesnici akcije: Milenko Novaković, Pavle Bandović, Ivan Šćepanović, Milena Andrijašević i Aleksandar Đurašković

Po planu izvođenja akcije, za subotu i nedjelju su ponuđene po tri ture sa iskusnim vodičima, tako da je svaki učesnik mogao da izabere onu za koju je kondiciono bio spreman. U subotu je nakon otvaranja akcije uslijedilo organizovanje učesnika po grupama.

1. Naporna tura, zapadna deonica transverzale: pl. dom "Kopaonik" (1720m) - Bačište (1630m) - Ladište (1379m) - Hajdučka česma (1592m) - Raskrsnica (1514m) - Kukavica (1726m) - Smokovska reka (1394m) - Pašino bačište (1516 m) - Rvatske bačije (1650m) - Jaram (1788m) - pl. dom "Kopaonik". Dužina staze 28km, vrijeme pješčenja 10 sati, ukupna visinska razlika pri silasku i usponu je oko 900m, a najveći uspon oko 300m.

2. Srednje naporna tura: pl. Dom "Kopaonik" (1720m) - Ladište (1379m) - Barska reka (1275m) - Orlovac (1149m) - Smetiško jezero (900m) - Raskrsnica (1514m) - Smokovska reka (1394 m). Dužina staze 18km, ukupna visinska razlika pri silasku i usponu 1500m, sa najvećim usponom od 600m, vrijeme pješčenja 7-8 sati.

3. Srednje naporna tura: pl. Dom "Kopaonik" (1720m) - Kukavica (1726 m) - Kozije stene - Smokovska reka (1394m). Dužina staze 17km, ukupna visinska razlika pri silasku i usponu je oko 900m, a najveći uspon oko 300m, vrijeme pješčenja 6 sati.

Naša grupa planinara se opredelila za prve dvije ture. Po završetku pješćkih tura i večere organizovano je drugarsko veče ispred doma uz logorsku vatru. Vesela družina planinara iz Makedonije, osim kondicije za pešačenje, imali su pogolemu kondiciju za igru i pjesmu.

Milan Samardžija uručuje zahvalnicu predsjedniku PK "Gorica"

U nedjelju planinari našeg kluba nijesu uzeli učešće na planinarskim pešačkim turama već su vrijeme do ručka iskoristili za obilazak Pančićevog vrha i skijaških staza. Poslije ručka uslijedila je dodjela zahvalnica klubovima/društvima i znački transverzale pojedincima, a potom i srećan povratak kućama.

Kad sve "ponuđeno" obidete tj. pregazite gozericama preostaje vam da ljepote doživljaja prirode podijelite sa nekim, što ja upravo činim pišući ovaj članak.

Milena Andrijašević

Dodoh da Te nađem

U nekom od ranijih godišnjih Biltena "Gorice", ponešena poezijom i svježinom vjenčića od planinskog cvijeća, upisala sam kao najavu za period koji predstoji: "Rađaće se nove ljubavi, čiste i lijepe... Tako je to kada si planinar." A onda je evo došla prilika da napišem najnoviji rad za isti Bilten i u njemu se prisjetim te rečenice. I desila se ljubav, jer tako je to kad si planinar!

Naime, prethodne 2011. godine u Planinarskom klubu Gorica su sklopljena tri braka i sva tri između planinara i planinki koji su se upoznali baš u našem klubu. Brakove su, po redosledu, sklopili: Saša Petrović i moja malenkost, Jana Antošova i Darko Perović, Olivera Vujović i Nenad Vuletić. Ne znam da li te ljubavi bijahu zbog čistog vazduha, posebnih mirisa po vrhovima ili nečeg trećeg, ali neka je (neka nam je) svakom paru srećan i dugovječan brak. Ako je do vazduha i mirisa planine, neka se isti šire i u buduću i neka se ovaj niz sklapanja srećnih brakova nastavi i dalje i dalje... Jer, opet i iznova - tako je to kad si planinar. I tako je to kad u planini sve ima pravi smisao.

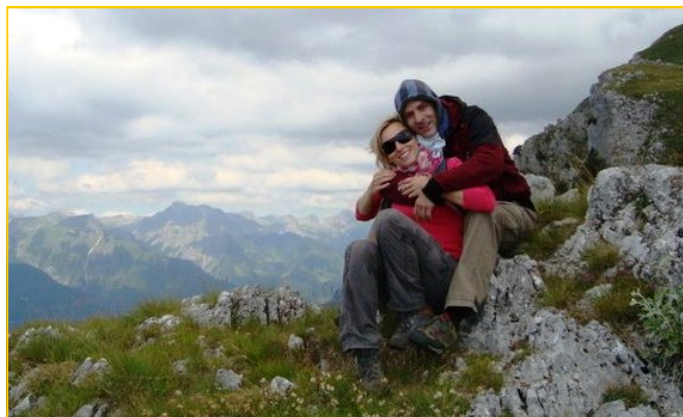

A planina, uvijek joj se vraćamo. O njoj mi jednom naš čika Bato reče: "Ljudi koji ne planinare i ne idu u visine, gledaju svijet iz žablje perspektive. Na njih se spušta talog smoga i gradske prašine poput oklopa, a oni sami se pretvaraju u kornjače." Toga se sjetite kad se nađete među planinske vrhove.

Gazimo ka njima. Tada povremeno pogledam u svoje cipele. Teške su, pomalo i grube za moja nježna stopala. Neobično je kako te dvije noge prave korak za korakom, lagano i stameno. Pokorno, pod vlašću duše i ostatka tijela, po kamenjaru i siparu, po stazama i bogazama, vode nam sve ono što imamo gore u visinu.

A ne idu svi planinama. Nekad je naporno. Umori se čovjek na tim padinama i onda zažali za svomu dobrošću doma koji je ostavio dolje u nizini. Ali gore je i Gospod išao. Zato možda i ima toliko posebnog na planinskim vrhovima. „I reče Gospod Mojsiju: popni se k meni na goru...“ (Izlazak 24,12). I pođe Mojsije, još onomad, četrnaest vjekova prije rođenja Isusa, i ostade u planini 40 dana i noći. Sijalo mu je lice pri silasku. Možda zato sija i planinarima kada rumeni i čistog duha napuste posjed gdje se i sam Gospod, vjerujem, rado moli za nas. I Isusu su noge išle ka visinama. Iz Maslinske gore, snagom iste je otišao i pobijedio zlo. U planinu se i vratio, da se pokaže čovjeku i da se od tada opominjemo Gospodnjeg Preobraženja.

Krenuli su i smrtnici u želji da spašavaju svoj Duh. Krenuli su pjesnici slikari, naučnici... Otkad je svijeta, prirodno je da čovjekov pogled ide ka više. A onda, u hrabrosti duše, za pogledom krenu i stopala. Čisti se duša od svakodnevnice truleži. Vraća se u čistinu, približno onoj iz koje je i potekla. A kad dođe gore sjedne na travu i pogleda oko sebe. Tada, kao da je neko uzeo najljepši kutak od čitave Zemlje i nas pojedince ubacio u to mjesto. Ponekad nema pokrivenosti signalom mobilne mreže. Nema buke, soliteri su daleko. Možda je i čitava planeta daleko, jer možda je ovo zaista posebno mjesto. Uzorak najboljeg.

Kad izađem iz tog kutka, možda mi budu smiješne sve ove misli. Smijali bi se i drugi, posebno oni sa pogledima iz žablje perspektive. A planinar se ponovo vraća gore.

- U ovoj tišini, zamoliću te da zapjevaš.
- Oprosti mi, ali ovdje mogu jedino da pjevam Onom koji nas je Svojom milošću i doveo ovdje.
- Te pjesme sam i željela.

Hrlilo se visinama od početka svijeta. Hrlilo se danas, hrlilo se i sutra. Apostol Pavle je rekao: „Ili ne znate da su tjelesa vaša crkva Svetoga Duha koji živi u vama“. Tijelo je hram Gospodnji. Neka se u milosti Gospoda, naš hram podiže planinama. Ka ljubavi, s ljubavlju.

Jelena (Aleksić) Petrović

Za djevojku čija bistrina uma i osmjeha ostaje kao pečat u svakom srcu...

U planini

*I mogu ja da te ubjedujem
kako je moguće čuti
pulsiranje Života.
Mogu i da ti pričam
kako to brujanje
ja najbolje
čujem u planini.
Mogu da ti pričam
i kako tumaram njima,
kako se smijem, kako volim,
pjevam i osjećam da
nešto u meni pulsira.
Mogu ti ja to sve pričati,
ali...
Ali zašto da to slušaš.
Zašto da te ubjeđujem,
navodim na sumnje,
kolebanja...
Kreni sa mnom.
Kreni sa mojim prijateljima.
Daj nam ruku i ...
počni da pulsiraš !
Neka nam Život zabruji!*

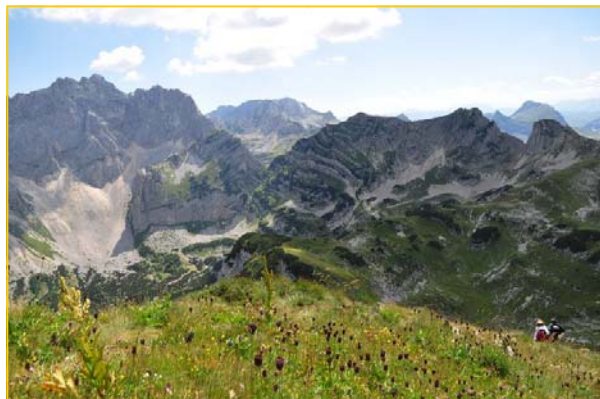
Jelena Petrović

Svjetlost monahinje

*Hodali smo svjetlošću.
Gazili kroz svjetlost.
Pustili je da uđe
u sve naše pore,
da prostruji svakim kanalom
našeg Bića
otklanajući mrak,
a ostavljajući sebe.*

*Gledali smo danas
u svjetlost.
Vidjeli je na monahinjinom licu,
u monahinjinom osmjehu
i njenim očima.
Riječi su joj sijale.
I ime joj sija.
Ostala je u svjetlosti
podijelivši svjetlost.
Neka je hvaljen Gospod
koji joj obitava u tijelu.*

Kućama donijesmo svjetlost.

(Pjesma je napisana nakon planinarske ture Novoselje - Ograđenica - manastir Rustovo - manastir Praskvica)

Jelena Petrović